

*Como espigas do trigo os cabelos doirados,
A cor como de rosas, os ollos azuados
E a cruz sagra, bermella como aberta ferida
Na brancura do traxe sobre o peito garnida.*

Smentem, encare, quelques estrophes més, per tal que els nostres llegidors tastin, no sols la beylesa poètica de l'obra d'En Cabanillas, sinó la força descriptiva i la enxebreza de son llenguatge :

*Na escura corredoira, cinguida de silveiras
Escoiton voces irtas, medrosas e tristeiras,
Asubios e ouseos, e chirridos de dentes,
E pasadas dos lobos, e fungar de serpentes,
E veu brilar, ó paso de chouzales espesos,
Uns ollos sanguinosos, enmeigados e acoses,
Que o axexaban fientes dende furos sombrizos,
Mais Galahad non treme de agoiros nin feitizos.
E de ali a tres xornadas de longo camiñar,
San e salvo atopóuse na ribeira do mar.*

La nostra més coral enhorabona a l'autor del poema, així com al fundador de la publicació *Alborada*, i desitgem que aquesta sigui portaveu de la litteratura galaica hodierna i sdevingui amb el temps una véritable *Biblioteca do pobo galego*. *Alborada* anuncia per a els nombres vinents, obres en prosa, de les quals ens ocuparem degudament en temps opportú. Mentre tant, donem la benvinguda a la naixent publicació, li desitgem bona sort i llarga durada i augurem que l'*Alborada* sigui la claror d'auba que anuncia l'eixida d'un sol fertilitzant i fecondador per a les assaonades terres de Galicia, i produeixi a l'ensems una nova i splendorosa renaixença litteraria plena abondó de beyles flors i fruits granats i saborosos.

MICHEL VENTURA BALANÁ

DIUMENGE

*Dia sant, dia hermos,
dia amb flaire de repòs
que l'esperit
vers l'infinít,
tal com perfum exquisit,
vola trémol, feturós.
Jo l'enyor, oh Senyol,
perquè és bell, perquè és bo
al cor retut
per la inquietud
dels moments desesperants
que sofrim tots els humans
en'quest món enganyadó.
Tu ets encant, tu ets claró
que alleugera tot doló,
i paradís
curull d'encís,
on l'home s'hi sent felic,
com Déu en la Creació.*

RICARD BALLESTER